

בקשה אחר התפלה מספר. תפילת חיים
על הדבור והשפיעה

תפילת חיים דל. סוף ספר תפילת חיים וכו' וכו'
בין שיש בקשה זו בקרב אחר התפלה (א) בכל יום שיוצא
בין שיש בקשה זו בקרב אחר התפלה (א) בכל יום שיוצא
בין שיש בקשה זו בקרב אחר התפלה (א) בכל יום שיוצא

רבונת של פוקם יהי רצון מלפניך אל רחום וחנון שתוכני היום
ונקל יום לשמור פי וילשוני לבלי להקדו בדבורים אסורים
דפינו סעון לשון הרע, קדוהיב לא תשא שמע שוא וקרי בה
לא משיא שאקרה התורה לספר ולקבל, וגם סעון רכילות
קדוהיב לא תלך רכיל בעמך, ואהיה זהיר מלדבר אסיו על
איש יחידי וכל שכן מלדבר דלמורא על, קלל ישראל שצונו
שמור מאד, וכל שכן לומר מלהתברעם על מדותיו של הקדוש
ברוך הוא, שהוא עון שמור יותר מן כלל יבדקתיב בקרשח קפת
ניסעו מהר דרך ים סוף לסב את ארץ אדום ותקצר נפש
העם בדרך: ודבר העם באלהים ובמשה קמה העליהנו מספרים
למות במדבר כי אין להם ואין מים ונפשנו קמה בלחם הקלקל:
נצבור זה נשאל עליהם הנקשים השקרפים, קדוהיב נשאל: :: העם
את הנקשים השקרפים ונשכו את העם ונקת עם רב מ'אראל:
הבא העם אל משה ויאמרו הקאנו כי דברנו בין וקד התפלל
אל: :: ונסר מעלינו את הנקש ויתפלל משה בעד העם: ומלדבר
דברי שקר, קדוהיב מדבר שקר תרחק, ומלדבר דברי חנופה
שפופה לאיש צדק שולוקיו לסנה, קדוהיב שפופה מסעי ולא
סתניפו, ומלדבר דברי לענות, קדוהיב ופפה אל תתלוצצו פן
יחזקי מוסריכם, ומלישב בין לענים, קדוהיב ובמושב לעים לא
ישב, ולהיוא זהיר מאונאת דברים, קדוהיב ולא תונו איש את
עמיתו, וקבלו חכמינו זכרונם לברכה שהוא קאי על אונאת
דברים, ולהיות זהיר מהלגנת פנים אסיו בשעת הוכחה, קדוהיב
הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא, ולהיות זהיר

אז - לשון חזק, תפילת

מלדבר דברי גאנה, קדוהיב השמר לך פן תשכח את י' אליהי,
וקבלו חכמינו זכרונם לברכה שהוא אזהרה לגמי קרום, וקדוהיב
ורם לנגח ושכחה את י' אליהי המוציאן סארץ סערים מבית
עבדים, ונאנה אסיו בלב אסור, קדוהיב תוענת י' קל ונה לב,
וכן מלדבר דברי מחלוקת קדוהיב ולא יהיה קלרת וכענתו
יבדאיטא בנקרא שהוא אזהרה שלא להחזיק במחלוקת, וכן
מלדבר דברי כעס שהוא גם פן עון שמור מאד בעצמותו, כמו
שאמרו חכמינו זכרונם לברכה, קל הכועס כאלו עובד עבודה
זרה, והכעס סביא גם לידי מחלוקת ושאר דבורים אסורים,
ויכני שלא לדבר כי אם דבר הצריך לעניני גוסי או לנפשי,
והיו כל מעשי ודבורי לשם פסום:

רבונו של עולם, בראת כי אננים לשמוע דברי קדשה ודברי
תורה, אוי לי כי טפאתי אותם בשמוע דברי נקלה ולשון
הרע וכל דברים האסורים ובקלקלם דברים בטלים, אוי לאננים שקצ
שומעות, והנני מתקרבם קאד על זה, והריני בשחר פניה שמעורני
שאשמור את עצמי מלשמוע דבר שאינו הגון, וכדכתיב וימד
מקנה לך על אונף, ונרשיו חכמינו וקדוכם לברכה, אל תקרי
אונף אלא אוניה שאם ישמע אדם דבר שאינו הגון, נניח אצבעו
באזניו, וקנה נבראו האצבעות משפות ביסודות, כדי שנוכל
למניסן באנו, וכן האזן קנה קשה והאלוה בכה, שאם ישמע
דבר שאינו הגון, יבוף אלנה לחובה, וכל שכן שאשמור את
עצמי שלא להיות במקום שדברים דברים שאינם הגונים, וכל
מה ששמעו אנני דברים שלא כרצונה, עורני נא שיהיו נשפחים
מעני לגמרי, וזכני שאפילו בשוגג ושילא במתכוון ואפילו על ידי
אנס לא ישמע לאוני דבר שאינו הגון, והיו אנני מקדשות
ושומעות כי אם דבר קצנה :